

Biblioteca PALATUL CULTURAL Arad

REVISTA LITERARA
raportaj - satira - umor
Inregistrat la Tribunalul Arad,
Sectia III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redactia si Administratia
ARAD
Str. V. Babeş Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. intreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile intreprinderi. Abonamentele se platesc laainta.

..Imi iau serviciul si plec! Dela „Balada chiriaşului grăbit“ la laboratorul de igienă din Arad —

Aşa cânta odinioară poetul moldovean Topârceanu:

„Rămâi sănătoasă cucoană
că mi iau geamantanul și plec!“
Un alt moldovean, stabilit la Arad,
rul Nica, ar putea cânta:

„Rămâi sănătos Arad
Că-mi iau laboratorul și plec!“

Dar pe câtă vreme chiriaşul grăbit al lui Topârceanu e o figură simpatică, d-rul grăbit și fricos al Aradului este odios. El nu mai constituie un tip de baladă, nici subiect pentru un reportaj umoristic: el este caz patologic care trebuie supus unui tratament energetic, radical... E natural să fie așa dacă până și omul cu un spirit al „Știrea“ — nu în de ce, dar în ultimul timp merge să împiedecăm de ea! — a fost scos din sărite de mentalitatea ciușă a d-rului Nica. Pentru caracterizarea lui nu sunt suficiente rimele unei balade, ci biciul cu vârf de fier al „Știrea“, aplicat cu alăta răpădere de cineva care semnează

la o „rechizitorul“ făcut d-rului Nica și la care, noi, obișnuși întotdeauna să complexăm, n'avem, acum nimic de adăugat:

— Acum trebuie să aducem la cunoștința publică o acțiune vinovată, care și-a propus drept țintă, murea din Arad la Alba-Iulia, a regelui Laborator de Igienă al Aradului cu instalațiile și personalul. Ministrul a luat această inițiativă, medicul șef al Laboratorului dr. Victor Nica. — D-sa nu simte bine în apropierea frontierei și a reușit să-și ceamutare la Alba-Iulia, unde și fost numit în consiliul de igienă a Ținutului. Acum lucrează să fie mutat acolo și Laboratorul din Arad, pentru a cărui adăpostire și înzestrare au contribuit sume importante primăria și județul Arad.

Este o curată bătaie de joc pentru acest oraș noul atentat, se comite intereselor lui. Funcționar public superior, care trăește aicea ani dearându-l, se însoară cu o unguroai, dar care nu s'a putut introduce în societatea românească pentru a se lega cu sucul de acest colț de pământ românesc... Ar fi trebuit să înțeleagă, că d-sa are și unele înătoriri morale, de a se ști înțentifică cu interesele acestei regiuni.

Vine cu câteva geamantane la Arad și când pleacă vrea să plece ca țigani nomazi, ducând cu el și serviciul, ca și când ar fi zestre personală. Și atunci se mai miră unii, că se menține acel regionalism păcătos, care împiedecă întărirea coeziunii frațești.

Sperăm că autoritățile locale vor avea autoritate suficientă la Ministerul Sănătății pentru a zădărnici planurile dlui dr. Nica, pentru a că-

rui plecare din Arad, după toate acesee, credem că nu se va manifesta nici un regret. Iar în viitor se va avea grijă, să alegem între elementele pentru posturile de conducere. Cine nu face dovadă că dispune de o doză necesară de bun simț, nu mai are ce căuta în această parte a Țării, unde iubirea gliei, a tradiției și avulului românesc trebuie să rămână din generație în generație, un dar sfânt!

Răfueți, glume, polemici & Co...

...Pe timpul concentrării simpaticul avocăt Bătrân își lăsase o pereche de mustați de toată splendoarea, mustați care-i dădeau o înfățișare de om bătrân.

Într-o zi, fiind de serviciu, în curtea regimentului îl întâlnește colonelul. Acesta văzându-l, probabil și-a zis că tare bătrân trebuie să fie concentrașul ăsta și-l întreabă:

- Cum te numești?
- Trăiești domnule colonel Bătrân!
- Aia văd eu că ești bătrân — răspunse colonelul — dar vreau să știu cum te numești!...

...În fine iarnas'a decis să plece. Zăpada se topește. Ba a început să și ploiește câte un pic. Dar oamenii nici așa nu s mulțumii: ei că acum e prea multă apă!...

- ...O discuție între prieteni:
- Știi ce fericit e Ionel?
- Zău? Dar ce noroc a dat peste el?
- I-a murit nevasta!

...Ziaristul american Arthur Brizbane, trecând pe lângă un cimitir, a făcut următoarea reflexie:

— Nu înțeleg de ce îngrădesc oamenii cimitirile, căci cei ce dorm acolo nu pot fugi, iar celor de dincoace de gard nu le face nici o plăcere să meargă acolo!...

...Interiorul primăriei — inclusiv coridoarele — a fost zugrăvit și făcut frumos..

...Publicul însă nu respectă lucrul acesta, căci a început să ciujdească pereții și să le sgârăie zugrăveala!

Câta disciplină și respect de lucrul altuia, n'ar atrica.

...Indivizii singurateci ai unei națiuni

au caracteristice speciale, dar îndată ce sunt mai mulți, ei se schimbă. Astfel, un englez e un gentleman; doi englezi sunt un club; iar trei englezi o bază navală. În schimb, un german e un nazist, doi germani o asociație iar trei germani un răzoi mondial!

E frumos nu?

...Târgul Aradului a trecut tot așa de anonim, cum a și venit.

...Unde e faima de altă dată a Târgului Aradului?

...Cinematografele arădane au avut bunul obicei de a acorda bilete de favoare. La început costul acestora era de 4 lei, apoi 7 lei, apoi de 12 lei, apoi 16 lei, apoi 18 lei, apoi 20 lei, apoi — mai puteți respira? — acum la 25 lei.

Ne întrebăm — unde-i favorul?
al. miron

Pacea!
La cafenea, cineva întrebă pe Mitică:
— Am auzit c'ai făcut pace cu nevastă-la?
— Încă nu. Suntem în tratative.. Și până acum mi s'au fixat următoarele condițiuni: o pălărie, o rochie nouă, o pereche de pantofi, Marți și Vineri bilete la cinematograful, iar Joi după amiază și dela 4 până la 8, în mod obligatoriu rebue să stau la cafenea!...

Gila Iuân Nojiță și cire

Iacă mă fraților că gălzezi mai ert când am trecut pân-gă focarul noșci gila Arad că clară lângă îl lești o laad ge așela în carie să strânge gunoșul și pă u... li trilebă

bună asta că barem ulișale is curace numai leste o altă hibă că oamăni așela pă carle casa orașului to pus ca să golească lada gl gunoi cam uită să facă lucru elesta și ge mulce uari grămada gl gunoi pusă lângă lada după ce le so umplut îi mai mare gicăt lada gl numa faină mntoasă când trlec domni și doamnille pacle. Aeu amu că o înșepuț și să ploale triaba îi numa bună. Mai bună clar gicăt aș! Inton sat pă Inge trlește vltanțoșu. Că dară aclo is vo doui popl carle nu să înfăliege ge fielu felului. Amu că îl să sfăgesc osta nu t așe marie h bā numa îl baiu că gin sfada lor beserica îi goală în tātă Duminica și uoamini or cam înșepuț să trlacă la alce beserici. Apu asta nu trlabă bună că dară lo sciem până amu că popl ge așela is puș în sat ca să facă bine și să împese pă tāt natu și ca taji să margă la bisnrică să roage că dară creșcini nis taji. Că să sfăgesc uoamini ase ca minie și ca vol asta nul bal că tară ne împăcām și dacă nu ne puceam împăca merem la popa gin sat o la fiscalăș și la trașbirăime să ne împăcām. Da dacă să sfăgesc popl atunși îl nau Inge mere să să împese. Șapu șciți voi se scrie la Scriptură că dacă bașt păstoriu să imprășie turma. Apu turma lu popl aleștea o cam înșepuț să să imprășie și numa dacă sor sfăgit ti. Și să imprășie mai rău gl cum so imprășciet ponosu pă capu lu fiscalășu așela carie să bace gila Bucen. Dapu tară mă întorc lo și zic că șine după șle umblă așela capătăo Că popl așela sfadă or cotat și sfadă aș amu și fiscalășu bātale u vrut și bātale o căpătat. Că lul no tor fast gistuile niecazurilie șie ill avut mai gimult pă când tera și ie. trașbirău la Bucen numa îl mai trebe și alcele amu când îl fiscalăș. Noa numa io mă mlier că până amu no bātut pă nși unu gintră așela carle sor dus la tel să t dele proșăș. E numa na-t tārziu niși ge amu naince că dara șie nu poșt fașie astăzi mai poș fașle și mănle dacă at pucere și cie fanle brășnariu și pclelea gl pă cap. Că văzurăști voi că și finlandești așa șie sor bātut cu rușit cu schille până la urmă tā nor putut fașle nimic. Ba amu făcūră pașie și dādnrā rusului on dārab dā țarā. Apu atunși pāntu șie sor bātut îi. Că să moard atāta spurc ge om și pă urmă să mal dele și gin țarā. Il or făcut tunna ca fiscalășu gila Bucen. Iel o jost ge hārge și iel o înșepuț să să bātă și până la urmă o căpătat tunna șela șie lo trebit agică scaun la cap că dară până amu no avut că dacă ave șige mādru frumos la locu lul și nuși bāga narilie Inge nul fierbe oala. Amu îi așe și nu poace fi altfel. Ge așela am și scris lo aș ca să rămānā gi pomentrie la prunși și la nlepoști și ca să ne tramicești ept abolimentu la foale.

Al vestu
IUAN NOJITA

Brad

— Tradiționalul „bălcă” a trecut... în pace și onor. Multe și mulți au primit câte ceva „pulul târgului”. Înregistrăm câteva „cadouri” primite cu această ocazie: *dudule în costume de sport*, au primit câte o pereche de roșie pentru a le pune la sky-uri să poată merge și și după ce a trecut zăpada; *dudula Negus* a primit un kg. de „piparcă” roșie, pentru a o întrebunța în loc de rouge, *Guguța* a primit un snop de nulele, necesare fabricării de coșuri; *Tonci* a primit un inel dela o altă b'ondă (ce să-i faci dacă au alea „cârliș” la el!...); lui *Moraru* dela Mesteacăn cineva i-a cumpărat un cărucior cu trei roate pentru a putea face mai ușor deplasarea la Brad; lui *Rășu* economul internatului, i-a adus o dudue... durduie; *moașa*, care e vorba că se mărită, a primit un foot-ball, pentru a se antrena în matchurile nocturne; *moașa* cea bătrână (vedeți să n'o confundați!) a primit dela redactorul nostru un lacăt, foarte necesar de altfel, pentru că prea-i umbă gurița fără rost; *mai multe cucoane*, au primit, câțiva tinereți de mari speranțe; *calfele* cari au fost la balul dela Bala de Criș (măcelari, frizeri, pantofari, brutari, etc.) au primit câte un car, în care au încercat refuzurile primite la bal... Și așa mai departe!... dar, altădată... Acum e prea mult pentru azi!

— Unul dela noi, care a apărut în ultimul timp, îmbrăcat în uniformă pe plața Bradului, e foarte mulțumit că a încetat ofensiva de acasă... contra lui și a simpatiei, deoarece merge fără frică la petreceri și cinematograful cu ea. Deh, ce să-i faci, dacă omului îi place carnea... „cușer”! Nu-l poate nimeni obliga să mănânce ce nu-i place... Il sfătuim însă să nu aibe cumva vre'un deranj la stomac din cauza cărnii... cu miros de usturoiu.

— Un „domnișor” dela Musariu, care da obicei umbă cu pardeslu și cu capul gol larna, vine des pe la Brad; unde-l arde câte o mamă de beție, de pleacă la Musariu și se pomenește tocmai la... Gurabarza. Domnișorul decât să faci ascemenea lucruri mai bine să-ți faci datoria către croitorii...

— Tonci e puțin furios pe noi, fiindcă-i urmărim tot pasul. Il sfătuim să lase înjurăturile la adresa noastră, pentru că dacă se încapăținează, apoi vom „scotiori” toate scotelile de la Arad — inclusiv chestia cu blonda ală...

— Na, c'o băgarăm pe mănecă cu... cuconetul nostru! Că, adevă, ce-avem noi cu ele?... Ce avem am spus-o și, fiindcă nu le face gurița, întrebăm pe câteva cucoane... ce credeți că le-am întreba?

Păuliș

— Nazi, deși-i om în toată firea, e fricos ca un iepure. Și mai rău se teme de bunică-sa.

...Nu i-ar strica puțină... concentrare ca să mai prindă un pic de curaj!

— Cele câteva văduvioare dela noi, tare se bucură că n sat sunt mulți oameni... noui.

...Vedeți însă că, până la urmă, poate-o fi bine, prea poate să fie rău așa că... lăsați cum dă Dumnezeu.

— Comerciantul ăla care știe zice cu vioara și cântă el însuși clienților ce vin la birful său, caută un leac puternic pentru înfîlnire imediată.

...Deh! Cam greu șefule, dar totuși, încearcă!...

Baia de Criș

— Na c'o aflarăm și pe asta! De fapt, am știut noi mai de mult aceasta, dar credem că odată se va termina cu acest rol scârbos. Ei, dar să nu anticipăm. E vorba de unele birouri de informații ce funcționează în comuna noastră. Azi vom aminti doar biroul unei bătrâne, care, în lipsă de altă ocupație, adună toate informațiile la ea, de unde după ce le-a... înflorit, le transmite mai departe. Se înțelege că nu-i nime care să-i scape necriticat. Nu ne-ar interesa înțelegerea acestei babornife, dar am vrea să știm de ce cea mai bună confidență a ei este o... ungueroalcă?... În tot cazul, bunicuța și-ar putea înceta — măcar pentru puțin timp — activitatea.

— Arpad, care fost în vileglatură răcoroasă timp de două săptămâni, și-a făcut reparația. Înregistrăm acest fapt pentru a fi avut și de azi înainte în vedere...

— Mulți și multe au primit mărțișorul tradițional. Cele mai simpatice le-au primit însă cei doi „crai” ai Băii de Criș. E interesant că nici unul n'a primit dela „cineva” din localitate, ci din altă parte...

— Celebra „gașcă” e pe cale de desfășurare. Am vrea să știm de ce?

Sebiș

Dâmbușor la trei hotare
Se încasează la noi dare
În oraș și la strămtură
Era un pic de incurcătură,
Foaie verde de colie
Unul să nu schimbă o mie
Să trezească fără ciznuță
Pentru dare de o sutuță.
Și iar verde matos at
Noutate e prin sat
Că spitalul e închiriat
Unul vine altul mere
Singurel fără muieră...
Crețșoară de pe baltă
La noi prin pomi în ogradă
Crâncănează țârcile
Că se sfârșesc chisjeștile
Și nu se fac uspețele.
Cum dracu să se mai facă
Că nu găsești nici o fată
Și nici nu mai sunt feciori
Ca să-i poți să-i mai însori.
Toți cei ce-or îmbătrânit
De nșurătoare au trecut
Prin gând lor nu le mai trece
În peșite ca să plece.
Iară cei mai tinereți
Toți ca niște cocoșei
Nu prea mult ei se gândesc
Și cu neveste se trezesc,
Ramura cu trei alune
Cred că acum v'am scris destule
Acum după zăpostire
Vă mai scriu eu două bune.

Aldești

— Șeful abatorului din Aldești, vrea să-și mute abatorul în str. Bisericii, într'o casă cu „aifăr” ca la nemți.

— Unul de pe la noi, de abea a terminat cu pomenile pentru mamă-sa, că s'a și hotărât să meargă la nuntă...

Mănerău

Unul dela noi din sat a iubit tare mult pe una. Dar nu i-a fost dragostea în zadar. După multă dragoste s'a căsătorit cu iubita lui de peste drum. El sârecu nu a știut că a mâncat „carne de găină neagră” și a băut „vin roșu”. Toate au trecut cum au trecut, dar într'o bună zi se pomenește omul nost că nu mai are nevastă, fiindcă a luat-o „strechea” ca pe vaci vara când sunt căldurile acelea mari. Oamenii îl felicită, alții îi trimit condoleanțe, dar bietul om de jalea nevestei nu mai are somn și nici poftă de mâncare.

Nădlac

— Miliția lui Clorângu vrea să știe cine a pus-o în „Bravo” că ar da oricât numai să-l pună și pe Șofronie al ei, că dacă nu-l „pace” în casă, numai el îi vina — Miliția! cel ce pune în Bravo, te roagă să-i scrii carte mândră, că vă aranjează pe amândoi; dar să lei seama ce spune un proverb românesc. Să nu vezi bârna din ochiul altuia, până nu vezi patul din ochiul tău.

— Fratele într'u Hrlitos Cobzaș iar îl văduv. Se aude că ar vrea să aducă pe acela la care a dormit vre-o doua nopți, pe ochenoale.

Cum îl cum nu-i, dar al putea să te socoși cât de cât frate Cobzaș, că ai prunci mari.

— Totolcuța Mîța îi la Pecica. A plecat din Nădlac ca să desconsidere pe cei din care face parte, pe motiv că nu constituie o elită. Dar elita din Pecica pe care a remarcat-o, i-a dat o bună lecție la balul nu de mult dat.

— Cucoanele din Nădlac, cele emancipate datorită etalării pietrelor de ruhmă, au găsit de bine ca să nu mai joace la Faur ci în familie. Oare în schimbul acestui joc nu ar putea cucoanele să lucreze pentru înzeestrarea armatei, sau alte lucruri casnice, cum fac doamnele din Pecica? După o noapte pierdută, cucoanele funcționare pot fi la datorie? Nădlăcanii știu de aceasta și au păreri lor nu tocmai bune, despre cucoanele emancipate.

— Casa satului are primar și subprimar. Oamenii noi deși sunt vechi prin cunoștință. La vremuri noi așa se cade, dar se cere și ceva nou din partea lor. Poporul așteaptă căcl este dovedit proverbul: Omul sfințește locul.

Bace Constantine și Pan Bablak, vrem să vedem isprăvile.

Șiria

— La noi ar fi tare mulți iepuri dacă nu ar fi frigul acesta așa de mare care îi seceră. Un mare vânător dela noi a și împușcat zilele trecute unul dar vezi Doamne era pe teren oprit. Vom vedea noi la judecată cine este domnul în cauză.

Acropole și cu vara sa, nu stau de vorbă numai cu oameni superiori pentru că așa au primit educație de acasă.

Bravo fetelor, numai să grijiți să nu ajungeți la inferiori când va fi târziu.

Ghioroc

— Marele vânător din localitate, care este și primarul comunei, a împușcat cu 8 gloanțe 7 câini și o veveriță, și astfel a câștigat pariul de 10 kgr. vin roșu.

Andrei Șaguna

Primarul nostru, la serbarea străjerilor ca să ne arate că știe citi, și a adus un ziar cu el în sala de spectacol, unde în loc să asculte și să privească programul, s'a apucat de citit.

Ains zile primar, n'ai avut timp toată ziua să cetești ziarul, numai chiar la serbare? Or ai vrut să ne arăți că știi ceti?

Bocsig

Intr'una din zilele trecute, simpaticul nostru „notăraș” a plecat la Arad și s'a reintors seara pe la orele 7. Nu a voit să vină cu sania la primărie sub pretext că-l mănâncă lupii.

... A preferat să doarmă pe o masă în gară.

Ține minte trei cuvinte „Bravo!” merge înainte

Șepreuș

— Doi domnișorii din Șepreuș reușit cu invenția pesă la cale — de mașinișii, fochiști și electro-mecanici. Lucru bun, plată bună, mașinișii 100 kgr. grâu și 101 lei pe lună de necaz a plecat.

Bine băieți, dacă terminați cu șefule în drum spre Frisch, sunteți rugați să luați drumul spre Arad.

Cu curentul le a mers mai greu frate Șepreușului — iar roata dinamului s'a mai învârtit și curentul nu și-a găsit șinta, altcum Șepreușul era modernă dacă nu cu altceva, cu scarlatină. Ați teu

Bravo băieți, vă merge bine.

Beregsău

Un domn își trimite hainele în oraș și pune pe șeful de post în urzire, că autori necunoscuți i le au furat.

Bă, mămăligarule, lasă în pace șeful de post să-și facă datoria, mai îmbăta cu apă rece. Ai avut că primăria din din Vustniș și șefule a făcut halne... că altfel ai rămas felinarul gol. Bagă și bă mințile nă lașă pe oameni să-și facă datoria.

Dezna

— Lumea dela noi voubrște că tânăr nu și lasă ocvasta să iasă din afară de fiică să nu o mănânce veverița. Oare să fie așa?

— Un premilitar „de fructe” dela a venit Dumineca trecută la ședință la barberii. La întreaarea comandantului ce nu s'a barberit a răspuns:

— „Să trăiți dle. comandant murit nevasta și sunt în doliu”. Oare fi murit? Și care nevastă? Nu ne și nouă șefule...

— La claca de Luri seera un șefule a făcut pe meșterul fotograf, având aparat foarte modern. Se mai spune tot mereu își vâra nasul sub „firhanț” aparatului.

Bravo șefule frumoasă meșerie, dă grijă să nu-ți fugă aparatul.

Băița și jur

— Dumineca trecută am fost și pentru prima oară la Băița. Drept spus am avut și eu norocul de a o grămabă de demnișoare cu sania plată. Nu era așa de mare surpriza pentru mine, dar ori cât nu mă așteptam ca domnișoarele care se țineau atât de mândre în Băița, să fie la sanie de târziu. Ba mai făceau o gălăgie de erau la balamuc. Iar una mai desghetată începuse să strige cât o ținea gura să înșire ce a primit ea puiu târg.

Oare dudușta credea că dacă țipă o va auzi acele cu „registrele” și va veni afară?

— Unul care și ar fi primit titlu Decebal II și a reincepu activitatea și face pe proprietarul gareurilor din com. localității. Fiule nu te vei „ciumuri” odată?

— Iubite Petrișor. Scrie mi adresa. Postul nostru Felișor, protestează că este la darea de seama al... Ști unde?

Pâncota

Magda, Cali și încă o prietenă a ei nume ne scapă sunt foarte indignate și s'a topit zăpada, pentru că nu mai merge la Șiria cu sania ca să bea apă caldă. Noi le recomandam să se coplezeze că în curând vine primăvara și „C o p o s” nu o să le mai vadă nimeni.

Vărfurile

— Două doamne de la noi sunt disperate de venirea primăverii. Să nu lor nu va mai luneca și adoratorul pentru care purtau două rânduri pantaloni va pleca din localitate...

Cronica săptămânei.

Impozit asupra celibatului

Am citit ieri în ziare
(Fapte economice)
Statul că intenții are
Aspre și sodomice.

Alte jonglerii fiscale:
Vistieria statului
Vrea să pună angarele
Contra celibatului.

Basăzică, statul zice:
Zai, consultă-ți axele
Colărește te, amice:
Ori te'nșori ori taxele!

Prept vă spui, pe lângă mine
Nec mereu fetițele
Mi plac; le șade bine
Și vopsesc gurițele.

Când țin în sus năsucuri
Căci cât corcodușele
Cu fel de fel de trucuri
Căltă piciorușele.

În vibrații de âspicuri
Cutremur pulnele;
Atunci păgâre ticuri!
Nu'n toate culpele!

Mă'nșor atunci îmi vine
Atima zvezecilor)
Șo am doar pentru mine
Și'n vecii vecilor.

Dar pe urmă, alte gânduri
Scutur. după datină,
Ce ca în atâtea rânduri
Hotărârea mi clatină.

Mă gândesc pe la modiste,
Și orice gânduri vesele.
Le prefac în pesimiste
Chiar croitoresele.

Mă gândesc la cheltulala
Cu parfumeriile.
Cu coaforii cu găteala,
Cum mai zboară miile!

Mă gândesc apoi cu jale
Și cu frica hoțului,
La podobele frontale
Destinate soțului:

Și atunci, cumplit mă doare
(Potima burlacului)
Poftă de însurătoare
Sa dus toată dracului.

De mi-ar da chiar cea mai mare
Cotă de impunere,
Credeți voi că fac eu oare
Actul de supunere?

Nicidecum, căci chiar, în fine
De-aș plăti cu miile,
Tot mai eștin îmi revine
Decât pirostriile..

Gr. Tepeș

Exemplu viu

Dom' plutoner Bozdroacă e aghi-
otant de serviciu. De obicei este
un om foarte generos în cecece
privește experiența vieții și împărți-
șesele cu larghețe din înțelepciunea
sa recruților care-l ascultă nemișcați
ca sfincșii. Azi e în sala de mese
și „mărlanii” cum obișnuiește să
numească în superioritatea sa îngă-
duitoare, se cam îndoaie cu pâine
așteptând ciorba.

— Mă! Îi se adresează cu vervă
dom' plutoner — nu mâncați stăta
pâine, că pâinea multă tâmpește.
Ultați-vă la mine că eu știu ce spun.

Secretul!

— Într'o stație rălăcică undeva
într'o țară friguroasă, aștepta un șir
de vagoane, gata încărcate cu un
regiment de soldați. A sosit și colo-
nelul așterat și grav.

— Unde e șeful stației?
— Aici sunt dom'le Colonel.
— E gata? Îi dăm drumul.
— Dar nu mi-ați spus încotro me-
rge regimentul.
— Nu pot să spun. Asta e secret!
— Păt atunci eu de unde să știu
în ce parte a trenului să așez loco-
motiva?

De vânzare

2 buc. cărucioare pentru
copii mici în bună stare.
Unul în str. V. Hotăran
Nr. 18 și altul în Bul.
Ferdinand No. 6. ARAD.

Faceți-vă datoria către
armată și către Țară,
Subscriind

Bonuri de înzestrare!

Colțul meu

de Mioara Crudu.

Instituirea unui impozit special asu-
pra bărbaților neînșurați, divorțați și
văduvi fără copii, a produs, firește, o
oarecare bucurie în rândul fetelor. A-
ceste naive, au tradus imperativul națio-
nal care a inspirat legea, în favorul
lor, uitând că de multe ori o femeie
constituie pentru bărbat nu numai „fe-
meia” și tovarăsa de viață, ci, prin pre-
tențiunile noastre exagerate în ce pri-
vește „moda” și „ce se poartă”, —
chiar o greutate. Suntem femei și pace.
Nouă ne trebuie rochi, cât mai multe
rochii, pălării, ciorapi și alte fleacuri
menite să ne corecteze și completeze
frumusețea. Și pentru cine? Pentru băr-
batul nostru? Nu, căci acasă cele mai
multe dintre noi stau cum dă Dumne-
zeu: nefardate, într'un capot învechit,
fără ciorapi sau cu ei lăsați la voia
întâmplării peste papucii de casă sco-

fălciți, decolorați și răvășiți. Ne gătim
numai când eșim, ca să ne admire băr-
bații ce-i întâlnim în drum. Admirafia
lor ne încântă, părerea bărbatului nos-
tru nu ne interesează, — el dispăre din
preocupările noastre. Atitudinea aceasta
e nedreaptă, pentru că el este acela care
ne-a făcut un cămin și ne dă posibili-
tatea de a fi elegante și bine. El dă
totul și — aproape — nu primește ni-
mic în schimb. Și de multe ori și „ce-
iace” primește și se dă cu mofturi, iar
dacă, plictisit de „mărlăniile” noastre,
nu cere, atunci e ironizat și batjocorit.
Nu acasă ci în societate, ca șo simț...
V deși dar, — am citat oumai câteva
exemple — toate acestea ar trebui să
dispară din mentalitatea femeilor. Și
atunci da, burlacii să fie impuși. Impuși
cât mai aspru...

Răspuns la ancheta Mioarei Crudu.

De ce nu se căsătoresc băieții?

Intrebare dificilă cu un răspuns nu
prea la îndemână. Totuși, spre a veni
în ajutorul d-șoarei Mioara Crudu, —
încerc o justificare a misoginismului
— dacă l pot numi așa — de astăzi.

Căsătoria nu este un simplu act de
stare civilă, ci o obligație și un „con-
tract” cu obligațiuni reciproce pe toată
viața.

Această reciprocitate cuprinde, la
rândul ei, însăși viața și fericirea con-
tractanților.

Ori, în cazul acesta, dacă luăm,
de-o pildă, pe cele mai multe fete din
Arad, înțeleg perfect de ce băieții nu se
căsătoresc și de ce, eu însumi sunt...
celibatar și prefer să plătesc impozit
pentru această „pasiune”.

Nu înțeleg să mă căsătoresc pen-
truca... să mă aflu în treabă, — ca să
am o greutate în plus sau ca să scap
de anumite riscuri burlăcești.

Mă căsătoresc ca să am un camarad
și un tovarăș în viață!!

Ori, între toate făcățele pe cari le
vedeți bătând „flăstărușul” de dimineața
până seara, credeți că poate fi vreuna
vrednică să pună piatră de temelie la
un cămin în care să domnească feri-
cirea și liniștea?

Eu unul cred că nu, și tocmai a-
ceasta este explicația — pentru mine,
cel puțin — că numărul căsătoriilor
este prea mic în raport cu cel al di-
vorțurilor.

Fetele de astăzi sunt prea „moderne”.
Evoluția lor a depășit pe a băieților,
cari se văd astfel, în inferioritate...
mondene în raport cu cele cari — nor-
mal — ar trebui să le fie neveste.

Și-acum, dacă domnișoara (?) Crudu
găsește de bine să-mi publice opiniile
„strict personale” o rog să mi rezerve
și pe viitor, o colonișă pentru eventual-
ele comentarii pe angrenajul altor răs-
punsuri.

Octavian Preda

Epigrame

Lui I. Valentir care m'a
făcut.. brânză.

Amice, va să știi că epigrama
E betonată cu un fort;
Și nu-i de nasul dimitale
Cum nu-s produsele... Rockfort.

Tot lui pentru că a între-
buintat expresii inestetice

Pe hermina epigramei
De'mproști cuvinte rușinoase,
E semn că sfatul nu-ți priește
Deși... brânza-mi nu miroase.

E. Ilie Br.

Lui I. Valentir, care cre-
dea că'm „fugit” de frica
lui

Credeai că epigrama ta
Pe mine mă va speria...
Poți să latră cât dorești
Din colțul meu nu mă... gonești!...
Mioara Crudu

Lui Emil Ilie Br.

Emile tare mi-ai place
Epigrame de n'ai face.
Nu ți-e de ajuns poezia?
Lasă'n pace ironia...

Theodora Smântână..

Lui Emil I. Brândză

Epigramele ce publice
Le citesc din când în când
Și mă'nțreb așa, în gând:
Brânza-i de-oaie ori de vacă?

M. Gusti

Publicând o epigramă la
adresa unei tinere un
domn a voit să mă bată.

Vorba veche-i vorbă sfântă.
Și pentru „âl” prost ca napu,
Dai în capră cu putere
Și atunci te 'mpunge țapu.

Epitaf pe mormântul lui
I. Brânză.

S'a sfârșit aici I. Brânză
Dup 'o viață efemeră,
A vrut să aibe glorie'n teatru (?)
Dar a murit în premieră! (?)

Lui I. Brânză, pe o temă
actuală.

Cu dumneata țara' n răboiu
Poate să economisească
Căci pe front, având cap tare
Te-o trimite fără cască!

I. Valentin

Dragostea, pacostea...

— Scrisoare de cătană concentrată —

Deodată cu tensiunile în viața po-
poarelor, în viața indivizilor singu-
ratici se manifestă cu o deosebită
putere instinctele menite a perpetua
speța. De aceea, în toate timpurile
când viața omului este, oarecum, în
pericol, dragostea se manifestă pu-
ternică, formând preocuparea prin-
cipală a individului. Este natura care
dictează, ea care vrea să continue
specia omului animal. Se observă
și în zilele noastre acest fenomen,
de pe urma căruia toți concentrații
de pe zonă sunt în fierbinți legă-
turi de dragoste platonice, ideală,
dacă vrei, cu fetele din raza lor
de activitate. Legăturile aceste nu
dispar odată cu plecarea concen-
trațiilor, ci continuă prin scrisori mai
mult sau mai puțin sincere și ade-
vărate...

Redăm, în cele ce urmează o
asfel de scrisoare, scrisă de un
concentrat, de undeva de pe zonă,
către o fată de all undeva, dar tot
dintr-o zonă, păstrând bine înțeles,
stilul și ortografia originală:

„Iubită Savetă

„Așa din parte mia că sunt bine și
cu gându tot la tine. Având în vedere
săci nu te uit și ca sem căci te iubesc
îți scriu cu mare dor de jos mă iscă-
lesc. Ași vrea o zi senină și un buchet
de flori dă și gura la mine, căci mâine
poate mor., Me dor de ochi ca și ai
mei me dor de dorul veti și pentru o
singură fată inima e ne în păcată.

„Iubito Saveta acuma îți scriu căci

poate am două luni de zile de când
numi Scri sau vrei să dau dovez de
Incomodare dragă savetă eu totuș am
prestigi de cavalier ca săți dau dovezi de
neînpludentă șam fost în tot timpul pa-
rolizat față de persoana matale cât și de
toată familia matale aș vrea a optine un
singur Sentiment de dragoste în tre noi
de câte ori mial spus căci ai o ecstremă
normalitate față de mine totuși sunt con-
vins căci îmi ești Sentimentală.

„Să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne
în credințeze sufletele noastre față de
Legi și în cartea veșniciei

„Iubito te rog sămi scri și mie câteva
rânduri din partea matale

„În chei aciestea rânduri de rezistență
și de amor primește multe săruturi din
partea mia dute carte sănătoasă sămi
găsești fetița acasă să te sui la ea pe
masă când o veni să te citească la Savu
să se gândească

„Aștept cu mare nerăbdare Răspunsul
rândurilor mele ferbinți. Al matale Adorat
Savu“.

...Ce să-l faci, tinerețea e tinerețe,
ea și cere dreptul ei: dragostea!

Umoristul Cami și creditorul

Cami, celebrul umorist umorist
francez, era mereu deranjat la ca-
fenea de un nesuferit creditor semit
care nu i cunoștea adresa și de care
nu știa cu nici un chip cum să scape.

Într-o zi, exasperat la cu'me, Cami
se hotărî să pună în practică un
plan cu totul original spre a se răz-
buna și scăpa pentru totdeauna de
acest individ supărător. Pretextând
că are de rezolvat o afacere foarte
importantă și urgentă cu editorul
său, el isbui să scape de creditor,
și strângându-i mâna îi spune:

— Dom'le Moscovici, vino într-o
zi să mănânci la mine și atunci
cred c'o să-ți achit datoria, căci aci
mă nimerești tot fără bani!

— Când să viu?

— De astăzi în opt zile! Lociesc
în via Alfredo la No. 43. Țin însă
să le previu: am o sumedenie de
creditori așa că pe portarul casei
unde stau l-am înoăfat să spună
celor ce întreabă de mine că nu
mă cunoaște. N'ai decât să te ap-
ropii de el să-i soptești la ureche:

— D-I Cami, scriitorul umorist!
Și Cami se depărtă, lăsând pe
creditorul nesuferit încântat...

Umoristul farsor nu slătea la ad-
resa pe care o arătase. Știa însă că
portarul casei cu No. 43 din via
Alfredo era un om tare urăcios și
care se supără lesne.

A doua zi, Cami se duse pentru
prima dată în odaia portarului și-l
întrebă la ce etaj șade d. Cami.

— Aci nu stă nici un domn Cami!
răspunse ursuz portarul.

— Vă cer lertare; pe acest domn
Cami îl cunosc de foarte multă
vreme: e un scriitor care își are
biroul în această casă!

— Țiam spus odată că nu lo-
cuiește aci!

Cami insistă, săcăi pe portar un
bun stert ee or și în cdle din urmă
plecă zicând:

— Știu bine că el nu locuiește
nici, deoarece d. Cami sunt eu!!!

În săplămăna ce urmă, în fiice
dimineață, deghizat ba în bătrân, ba
în flăcău, ba în măcelar, Cami se
ducea și făcea câte o scenă ase-
mănătoare portarului din vila Alfredo
No. 43.

Cu o bucurie dintre cele mai mari.
Cami își dădea seama că portar-
ul era tot mai îndârjit și clipea când
furia lui avea să isbească în plin
nu era prea depărtată.

În dimineața zilei a opta, credin-
cios înfălmirei ce i dăduse scriitorul,
creditorul cel nesuferit pătrunse în
odaia portarului, apoi, aplecându-se
la urechea lui, îi șopti tainic:

— Unde stă d. Cami umoristul?

La auzul acestor vorbe, celebrul
se repezi la un mătuoi ce sa așla
după ușă și copleși cu loviturile vîgu-
roase spatele creditorului pe care
il sărli în cele din urmă în stradă.

Niciodată Cami n'a mai auzit de el.

Dacă v'a plăcut trucul acesta, îl
puleși și dv. folosi față de creditorii
cari nu vă dau pace...

Confidența

— FETIȚA: Mamă a-și vrea să-
ți spun ceva la ureche.

MAMA: Spune tare n'am secrete
față de tatăl tău.

FETIȚA: Ei bine vream să îți spun
că atunci cât l-ai sărutat pe d. Jean
l-ai lăsat rouge pe obraz.

Șarpele cu clopoței.

A fost odată, un șarpe
Și avea clopoței,
Iar el credea că lumea
Se sperie de ei.

Ce mare bucurie
Avea el când privea,
În colțul dela „Bravo“
De — unde Mioara — fugi
La următorul număr
Surpriza i fu mai mare,
Când pe pagina treia
Văzu iar pe Mioara,
Și supărat la culme
Casa rău s'a nșelat
Și-a sunat clopoțeii
Pân'capul și la spart.

Floare din h

Note

Na 21 Martie ar trebui să
ceapă primăvara, conform defini-
țiilor anolimpurilor.

Dar natura mai ascultă ac-
ținții?

IN unele țări femelle pot fi
Și — minune încăși mai
— ele s'au învățat să păstre-
cretul profesional.. cu greu
s'au învățat.

FINANȚELE anunță stăp-
buzului cu controlul registru-
Dar oare au luat act de
comunicare și controlorii?

Poșta redacției

Floare din Haval — V'am
făcut dorința... Acum aștept
cunoștința: să o vizitați pe
Cruza la redacție între 3—
continuați colaborarea.

Brad — Primind scrisoare
rămas.. Cred că-i banc, dar
tez și Duminecă sau Luni
soarea.

Domnișoara — ...care a
în 7 Martie dela Arad la Li-
molorul ce pleacă din Arad
50 minute, este rugat să ne
nice urgent adresa exactă,
comunica ceva foarte impor-

...Să nu-i fie teamă că
„Bravo!“ nu sunt așa răi
l se pare!

E. H. Nonu — Produc-
bue Intensificată calitativ,
năpădesc buruenile! Pa.

Pentru abonați

Vasilie Bătrâna, fost încă
serviciul administrației noastre
concediat încă din anul trec-
numitul se prezintă și acum
abonați dela cari pretinde
mentul, eliberând chitanțe
și fără stampilă, — rugăm
dat imediat pe mâna jand-
sau a poliției.

Mica publică

Vizitați Salonul de frizer
FAN CÂMPEAN, din Pia-
No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de
de imprumut, la M. SZEGER
str. Brătianu 7. Tel. 11-44
special de reparațiuni pen-
șini de scris, mașini de
tocuri rezervoare. Depozi-
tie — șapirograf — indigo
accesoriile pentru mașinile

Domnii abonați din
pe unde nu pot ajunge în
noștri sunt rugați, pe ac-
să se pună la curent, în
du-ne abonamentul prin
postal.

Librăria ROMÂNEASCĂ

Prop. PETRU MILOȘ

s'a mutat

din Str. Brătianu

în

Bdul Regina Maria 18

Librăria Românească

are în depozit:

- Ornate și obiecte bisericesti
- Cărți școlare și literare,
- Cărți bisericesti,
- Toate articolele de librărie și papetărie.